

Doelen op langere termijn stellen. Dat houdt een verwachting naar de toekomst in, een streven, een ambitie met et daarbij behorende ambitieniveau. Ik heb gemerkt dat, naar mate ik ouder werd, dat laatste steeds hoger werd. Van het worden van een leerkracht, wilde ik een goede leerkracht worden van vena een goede leerkracht een excellente. Niet zozeer wat betreft goede prestaties, of goede CITO-uitslagen van mijn leerlingen (als dat zo gebeurde, was dat natuurlijk fijn meegenomen). Ik bezigde de stelling: een goede leerkracht is goed in zijn leerlingen. Voor mij betekende dat dat mijn leerlingen naar vermogen konden presteren binnen hun mogelijkheden, beschouwde ik het als mijn taak om hen te brengen naar de zone van de naaste ontwikkeling én moesten mijn leerlingen zich volledig vrij en veilig bij mij voelen. Reflecterend op al die jaren onderwijs mag ik stellen dat dit voor zeker 96% van de aan mij toevertrouwde kinderen gelukt is en ook voor hun ouders.

Als beelddenker heb ik geleerd dat wanneer bepaald werk lange tijd duurt, een routineklus aan te worden is, ik langzamerhand mijn interesse verlies. Een kenmerk van hoogbegaafdheid is dat werk een bepaalde intellectuele uitdaging moet bezitten. Momenteel ervaar ik dat mijn zoektocht (noem het de drive om meer expertise te genereren) van de afgelopen jaren, na mijn opleiding tot expert beelddenken, en de zelfstudie op het gebied van hoogbegaafdheid en hoogsensitiviteit op een keerpunt gekomen is. Ik doe het niet meer beroepsmatig, maar ik doe het voor mezelf. Na ruim zestig jaar in dit leven wil ik mezelf eindelijk eens leren kennen en ontdekken waarom ik vier keer burn-out moest raken, om eindelijk eens duidelijk voor mezelf te kiezen. Ik ben het namelijk waard.

Meegenomen in dezen is zeker dat ik het niet meer voor het geld hoeft te doen, ik tijd genoeg heb en me gelukkig mag prijzen met een partner die me alle ruimte geeft. Ik ga opnieuw op reis, de koffers zijn gepakt en ik weet niet waar het naar toe gaat. Ik heb in principe dus geen doel, hoef dus ook geen piketpaaltjes te slaan. Ik zie wel waar ik uitkom. Het schrijven van deze blogs helpen me daarbij, iedere week weer. Ieder week ga ik met een bepaald thema op reis, iedere week ga ik met een thema aan de slag om stukje bij beetje mijn reis vorm te geven. Ik gun het mezelf van het geijkte pad afwijken, ik hoef immers nergens naar toe.

En is dat niet het allerfijnste cadeau dat ik mezelf kan geven? Leven in het heden; enkel leven naar vandaag. Hans Peter Roel verwoordt het in zijn boek "Himalaya" (*) als volgt:

Een monnik stelde aan de lama van het klooster het volgende: 'Moet ik eerst verdwalen, voor ik mijn levensdoel ontdek?' De lama antwoordde: 'Als je geen doel hebt, dan kun je ook niet verdwalen.'

Vanaf deze blog kunt u wekelijks mijn reis volgen en meebeleven. Gaat u met me mee???

FB:

<https://www.facebook.com/HSP-Blog-Roland-102080828550622>

Website: <http://www.groeienenbloeien.nl/HSP-Blogs-Roland/>

reacties: info@groeienenbloeien.nl

(*)

Himalaya, de reis naar binnen, Hans Peter Roel, blz. 294